

поне луната да се е повлияла ? Ще кажете, че е билъ велико човѣкъ. Великъ, мощенъ човѣкъ е онзи, животътъ на кѣгото има отражение върху цѣлия козмосъ. Ако мисълъта на човѣка се отразява върху козмоса, тя е Божествена. Не е достатъчно да знае човѣкъ това, но той трѣбва да го констатира. Който има Божествена мисълъ, той самъ ще забележи, че за него слънцето има особенъ изразъ. За този човѣкъ лицата на всички хора свѣтятъ. Който нѣма Божественото въ себе си, той казва: „Човѣкъ за човѣка е вѣлкъ“. Въ който моментъ се прояви Божественото въ него, лицата на хората отново му ставатъ мили и започватъ да свѣтятъ. Изпитвали ли сте положението, хората да Ви бждатъ мили, близки за васъ и да сте готови да се жертвувате за тѣхъ, като за себе си?

Казвамъ: разбиранията на хората трѣбва коренно да се измѣнятъ. Запримѣръ, нѣкой минава покрай единъ бостанъ, откъсва си нѣколко дини и казва: Колко сж хубави тия дини! Минава покрай едно лозе, откъсва си нѣколко грозда и казва: Колко е хубаво това грозде! Бръква въ касата на нѣкого, взима, колкото пари му трѣбватъ, и казва: Колко съмъ щастливъ днесъ! Минава покрай библиотеката на нѣкой ученъ, взима си една отъ най-хубавитѣ книги, занася я дома си и казва: Деца, елате да видите, какво спечелихъ. И всичко това вие считате за придобивка. Не, това не е никаква придобивка. Това сж чужди нѣща. Великиятъ законъ гласи: Не кжсай безъ позволение чуждитѣ плодове! Не бъркай безъ позволение въ чуждитѣ каси! Въ това седи новото учение. Нарушишъ ли този законъ, самъ ще си причинишъ нещастие. Минешъ ли покрай единъ бостанъ, или покрай нѣкое лозе, извикай господаря, самъ да ти откъсне една диня, или единъ гроздь, и той да ти го подаде. Щомъ приемешъ отъ ржката на този човѣкъ, ти получавашъ вече и Божието благословение. Това, което господарътъ самъ ти подаде съ ржката си, то се благославя. Когато Богъ ви изпраща своето благословение, спазвайте сжщия законъ: Не бързайте сами да вземете благословието си, но почакайте Богъ да ви го даде съ ржката си! Та когато минешъ покрай Божественото лозе, не бързай самъ да си откъснешъ, никой да те не види, но почакай часъ, два, три, докато стопанинътъ дойде, самъ да ти откъсне единъ грозъ и да ти го подаде съ ржката си. Ако самъ си откъснешъ, ще вземешъ само единъ гроздь и ще бѣгашъ; ако дочакашъ стопанина, той може да ти набере и цѣла кошница и ще каже: Заповѣдай